

Усім РК ЛКСМБ

Выкананьне плянаў бульба-заготовак і адгрузка пад пагрозай зрыву. Шэраг райкомаў і ячэек бяздзейнічаюць.

Прапануецца па-баявому мобілізаваць комсомольцаў на выкананьне бульбазаготовак да 20 лістапада.

Ужыць рашучыя захады да выкананьня заданьняў кулацка-заможнымі гаспадаркамі.

Сэкратар ЦК ЛКСМБ ПАЛЯКОЎ

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-БОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ

Орган ЦК ЛКСМБ

УМОВЫ ПАПІСКИ:

1 месяц	30 кап.
3 месяца	90
6 месяцев	1р.80
1 год	3р.80

АДРАС РЕДАКЦИИ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Телефоны: редактора—7-25,
секретаря—12-19.

АДРАС КАНТОРЫ:
Номономольск 25, телеф. № 903.

ГОД ВЫДАНИЯ X.

Конт. асобнага № 2 кап.

ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Чырвоная Зьмена

№ 262 (1229) ПЯТНІЦА, 14-га лістапада 1930 г.

ЗБРОЯНОСЦЫ КУЛАЦКАЙ ІДЭАЛЁГІІ--ПАСОБНІКІ КЛЯСАВАГА ВОРАГА

Фракцыянеры бюспрынцыпага права-, льявацкага блёку—рупар агентаў сусьветнага імперыялізму
Кандрацьевых, Рамзіных, Громанаў

Ужыць самыя жорсткія захады да ўдзельнікаў выкрытай права-, льявай опартуністычнай групы
Сырцова, Ламінадзе, Шацкіна і інш.—вось патрабаваньні партыйных і комсомольскіх мас

КОМСАМОЛ--НЕПАХІСНЫ ЗМАГАР ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ

Рэзолюцыя на інфармацыі тав. Косарава аб унутрыпартыйным становішчы
(Прынята аднагалосна на паседжаньні бюро ЦК УсеЛКСМ ад 27-X—30 г.)

1. Разгорнутае соцыялістычнае наступленьне на ўсім фронце супраць жорсткае супраціўленьне класавых ворага (міжнародная буржуазія, кулацтва, пэпаны, школьнікі і інш.). Супраціўленьне гэтае асабліва абвастрылася ў пераходам партыі да выкарчаваньня карэннага імперыялізму, да практычнага ажыццяўленьня лэўнгу ліквідацыі кулацкага як класу на базе супольнай дзейнасьці.

У сваім супраціўленьні класавы вораг імкнецца аказаць ціск на перадавыя элэменты ўнутры партыі, што знаходзіць свай адлюстраваньне ў праявах опартунізму, кулацкай агентуры, і „левага“, умацоўвае свай работай пэпаны і правых.

2. Бязумоўнай правай ціску класавога ворага на найменш уразлівыя зьявы ў партыі, уключаюцца выкрытыя фракцыяныя групы Сырцова і Ламінадзе. Гэтыя групы ўвядуць сабою бюспрынцыпы, дэуршніцкі блёк правых і „левай“ опартуністычнай, якія паўстаюць справы ўсталі на шляху здрадніцтва справе партыйнаму падрыву дыктатуры пролетарыату.

3. Гэтыя антыпартыйны блёк, дэуршніцтва, на словах прызнаюць, а на справе зрываюць генэральную лінію партыі, дэмагогічна паклёпваючы на ўнутрыпартыйны рэжым і дыскрыдытуючы партыю ў вачах масаў. Гэтыя групы ўвядуць сваю гнілую, дробнабуржуазную існасьць і палітычныя класавыя ворагам неадпаведнай групі інтэлігентаў, якія пераварыліся ў шэрагах партыі і ў іншых умовах сілаві-б-себе элемэнтны іншай, непартыйскай, варожай большавізму партыі.

У сваім падрыўнай, антыпартыйнай, бюспрынцыповай працы „лева“ групы Сырцова, Ламінадзе ўспрымаюць праграму правых, паддзяляючы аб нерэальнасьці, аб нежывучым будаўніцтва, аб нежывучым супраць тэмпаў індустрыялізацыі краіны, паклёпваючы на партыю аб тым, што, быць абавязкова, партыя скоўвае ініцыятыву рабочае класу, даючы трэцісцкую палітыку ўнутрыпартыйнага рэжыму.

Палітыка дэуршніцтва, аб'яднаньне правых і „левай“, узмацненьне фракцыянай работы накіравана на барацьбу з генэральнай лініяй партыі, вядзе да зрыву тэмпаў індустрыялізацыі—праграмы соцыялістычнага будаўніцтва і накіраваньня абаронадольнасьці на краіну.

4. Вітаючы рашэньні партаргану аб выключэньні з партыі дэуршніцтва, ворагаў пролетарскай дыктатуры Руціна, Сьліпкова, Кавальскага, Нусьвава, ЦК УсеЛКСМ уключае ў прасьбаў да ЦК

УсеЛКСМ і ЦК УсеЛКСМ ужыць самыя рашучыя захады да ўдзельнікаў выкрытай права-, льявай опартуністычнай групы Сырцова-Ламінадзе.

5. ЦК УсеЛКСМ, увесь лэнінскі комсомол паддзяляючы поўную сваю гатоўнасьць самааддана змагацца за генэральную лінію партыі і левабашніцкі ЦК, пад кіраўніцтвам тав. Сталіна.

ЦК заклікае ўсе масовыя арганізацыі УсеЛКСМ ішчэ мацней згуртавацца на падставе барацьбы за генэральную лінію партыі і ваколяе большавіцкага кіраўніцтва, пад-

німаючы ўсе больш дбайнасьць і неірымірынасьць у шэрагах саюзу да ўсіх правых опартунізму, як правага (які ўвядзе галоўную небясьпеку ў шэрагах партыі і саюзу), так і „левага“.

3. Усёй рашучасьцю выкрываючы і выганяючы з сваіх шэрагаў канкрэтных носьбітаў опартунізму і ўсіх тых, хто на словах прымаючы лінію партыі, на справе зрывае яе правільнасьць, ЦК заклікае ўсе арганізацыі саюзу разгарнуць—на барацьбе з канкрэтнымі праявамі опартунізму, глыбокую растлумачальную работу ў арганізацыйных саюзах.

АБ ФРАКЦЫЙНАЙ АНТЫПАРТЫЙНАЙ РАБОЦЕ СЫРЦОВА І ЛАМІНАДЗЭ

3 пастановы бюро МК УсеЛКСМ(б), сумесна з найбуйнымі членамі прэзыдыуму МКК і з сэкрэтарамі райкомаў Масквы ад 3 лістапада 1930 г.

Засуджаны і абаварыўшы па-ведомленьне аб фракцыянай рабоце Сырцова-Ламінадзе, накіраванай супраць партыі і ле ЦК, бюро МК, на падставе матэрыялаў ЦКК, лічыць устаноўленым:

1. Што Сырцов арганізаваў падпольны фракцыяны цэнтр, у склад якога ўваходзілі: Нусімаў, Баўрайскі, Гальперын, Курс і інш.

2. Што Ламінадзе, з свайго боку, стаў на чале конспірацыйнай фракцыянай групы якая захавалася і ўмацавалася, у склад якой уваходзілі Шацкін, Рэзнік і інш.

3. Што абодзве гэтыя фракцыяныя групы блікаваліся для супольнай барацьбы супраць партыі і ле кіраўніцтва.

Гэтыя групы, як цэнтр гэта высьнілася, захоўвалі свай існаваньне на працягу доўгага перыяду (да, у час і пасля XVI зьезду партыі) прыкываючыся дэкарацыямі аб поўнай згодзе з генэральнай лініяй партыі і аб прызнаньні правільнасьці ле кіраўніцтва.

Сырцов, Ламінадзе, Шацкін і інш., старанна скрываючы свае сапраўдныя погляды, праніклі ў кіруючыя органы партыі і самым провокацыйным чынам скарысталі свай становішча для арганізацыі фракцыянай барацьбы супраць палітыкі партыі і ле ЦК.

Сырцов і Ламінадзе выступілі на барацьбу супраць партыі ў момант, калі класавы вораг пролетарыату мобілізаваў усе свае сілы для барацьбы з пролетарскай дыктатурай і з напай партыяй, калі раскрыты контррэвалюцыйны, шкодніцкі арганізацыі („Імпартыя“ і інш.) і ўстаноўлена іх простая сувязь з імперыялістыкі інтэрвэнтамі, у момант, калі правыя опартуністы ўнутры партыі ўмацавалі сваю барацьбу супраць ЦК і ідэалёгію ўсе больш і больш змыкаюцца з школьніцкімі, контр-

рэвалюцыйнымі арганізацыямі. У гэтых умовах група Сырцова—Ламінадзе свай фракцыянай падпольнай барацьбою супраць партыі і ле ЦК усталя на пазыцыі правага опартунізму і контррэвалюцыйнага трэцізму, усталя на шлях падрыву дыктатуры пролетарыату.

Блёк праваопартуністычнай групы Сырцова, які агалясё ў свой час: „накаляйне ў добры час“, і лідэра „леваго“ паўтроцкісцкіх Ламінадзе ўвядуць сабой рознавіднасьць спроб аб'яднаньня права-опартуністычных элемэнтаў (групы т. т. Бухарына, Рыкава і Томскага) з трэцісцкімі і паўтроцкісцкімі элемэнтамі для супольнай барацьбы супраць партыі.

Той факт, што права-„лева“ групы Сырцова—Ламінадзе вядзе барацьбу супраць партыі, стоячы на праваопартуністычных пазыцыях (на пытаньні аб тэмпе соцыялістычнага будаўніцтва і г. д.), дакладна ўскрывае яўную лэўну паўтроцкісцкіх і трэцісцкіх „лявацкіх“ элемэнтаў і яшчэ раз паддзяляе, што правыя лэўнасьцека застаюцца галоўнай небясьпекай у партыі.

XVI зьезд звярнуў увагу ўсёй партыі на новы манэўр правых і іншых опартуністычных элемэнтаў, які выдзяляецца „у формальным прызнаньні сваіх памылак і ў формальнай згодзе з генэральнай лініяй партыі, не паддзяляючы свайго прызнаньня работай і барацьбой за генэральную лінію, што на справе азначае толькі пераход ад адкрытай барацьбы супраць партыі да скрытай, ці чаканьне больш спрыяючага моманту для аднаўленьня атакі на партыю“.

Гэтая дэуршніцкая тактыка паддзялялася асабліва тым, што выкрываючы антыпартыйны фракцыяны блёк Сырцов і Ламінадзе імкнуліся да самага апошняга моманту скарыць сваю фракцыяную

УЖЫЦЬ РАШЭНЬНІ XVI ЗЬЕЗДУ УСЕЛКСМ(б) ДА ПРАВЫХ І „ЛЕВЫХ“ ФРАКЦЫЯНЭРАЎ

Рэзолюцыя Бюро Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б і Прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б ад 10-XI-1930 г.

1. Пасьпыховае разгорнутае соцыялістычнае наступленьне на ўсім фронце ўзмацненьне супраціўленьне аджываючых класаў і выклікае абвастрэньне класавай барацьбы. Гэта знаходзіць свой адбітак і ў радах партыі. Барацьба права-ухілістых якія зьяўляюцца кулацкай агентурай у радах партыі, супраць генэральнай лініі партыі, супраць выпрабаванага лэнінскага кіраўніцтва ЦК УсеЛКСМ(б) выражае супраціўленьне капіталістычных элемэнтаў краіны ўзмацненьню наступу соцыялізму. Гэта барацьба аб'ектыўна зьяўляецца працагам дзейнасьці контр-рэвалюцыйных арганізацый на чале з Кандрацьевым, Громанам, Сухановым, Рамзіным і інш., якія ставілі свай мэтай нэрывуцьце дыктатуры пролетарыату ў саюзе з права-ухілістымі.

2. Рад права опартуністычных вылазак і фантаў дэуршніцкай работы апошняга часу прывёў да анты-партыйнай фракцыянай работы Сырцова, Ламінадзе, Шацкіна і інш. Цеснае перапляценьне адкрытых права опартуністычных установак з „лявацкімі“ трацкісцкімі, узьведзеныя ў сыстэму конспірацыйнай фракцыянай работы ў радах партыі, дэуршніцтва, ашуканства і здрадніцтва зьяўляюцца найбольш характэрнымі рысамі гэтага новага выступленьня правага опартунізму супраць лэнінскага кіраўніцтва ЦК УсеЛКСМ(б) на чале з тав. Сталіным.

3. Неадпаведная, антыпартыйная фракцыяная работа Сырцова, Ламінадзе, Шацкіна і інш. аб'ектыўна падрыхтавана барацьбой супраць партыі правых опартуністычных на чале з Бухарыным, Рыкавым і Томскім. Упартае маўчаньне гэтых т. т. перад тварам раду фантаў дэуршніцкай і фракцыянай работы ў радах партыі сьведчыць аб іх сьвядомым імкненьні стаць цэнтрам, які прыцягвае ўсе сілы тых, што змагаюцца супраць генэральнай лініі партыі.

4. Бюро ЦК КП(б)Б лічыць, што рашэньне XVI зьезду аб нясумяшчальнасьці поглядаў правага опартунізму са знаходжаньнем у радах партыі павінна быць дастасавана ў адносінах да ўсіх правых опартуністычных, якія працягваюць барацьбу супраць партыі тым ці іншым шляхам—адмоўчваньня, дэуршніцтва, фракцыянай барацьбы і г. д.

У барацьбе за генэральную лінію партыі, за ачышчэньне радоў партыі ад права опартуністычных элемэнтаў, якія ўвядуць сабою галоўную небясьпеку на даным этапе ад рэшучай контр-рэвалюцыйнага трацкізму ўся КП(б)Б ішчэ пачынае згуртавацца пад большавіцкім кіраўніцтвам лэнінскага ЦК УсеЛКСМ(б) і ле спрабаванага правадыра—т. Сталіна.

дзейнасьць, маючы павадомленьне аб іх антыпартыйнай рабоце, як паклёп, нагаворы і г. д.

Ускрытая фракцыяная работа групы Сырцова—Ламінадзе яшчэ раз паддзяляе правільнасьць папярэджаньні XVI зьезду партыі аб новым манэўры правых і „левай“ опартуністычных і аб неабходнасьці бязлітаснай барацьбы з імі.

Бюро МК ўпэўнена, што ЦК і ЦКК прымуць у адносінах да Сырцова і Ламінадзе арганізацыйныя меры, выдзяляючыя з рашэньняў XVI зьезду партыі, на спыняючыся, у выпадку неабходнасьці, і перад выключэньнем іх з шэрагаў УсеЛКСМ(б).

Выкрываючы фракцыянай дэуршніцкай работы груп Сырцова і Ламінадзе, а таксама актывізацыі ўсіх опартуністычных і асабліва правых элемэнтаў (Руцін, Сьліпкоў, Марэцкі і інш.) робіць далей неадпаведнымі пазыцыі былых лідэраў права-опартуністычных і асабліва правых элемэнтаў (Бухарына, Рыкава, Томскага), якія выкапуюць рашэньняў XVI зьезду аб актывізацыі барацьбы за генэральную лінію пар-

ты. Бюро МК лічыць, што такіх павадзіны членаў ЦК—Бухарына, Рыкава, Томскага—павінны стаць прадметам спецыяльнага абавареньня ЦК і ЦКК.

МК УсеЛКСМ(б) прызвае ўсіх большавікоў Маскоўскай абласной партыйнай арганізацыі ішчэ больш згуртавацца вакол лэнінскага ЦК, правіць яшчэ большую пільнасьць, ідэйную і арганізацыйную неірымірынасьць у барацьбе з правымі і „левым“ опартуністызмам, дэуршніцкай і прыміраньнямі да іх.

МК УсеЛКСМ(б) вымагвае цвёрдую і непахісную ўпэўненасьць у тым, што, ня глядзячы на ўсе антыпартыйныя і фракцыяныя вылазкі, на глядзячы на спробы дробнабуржуазных элемэнтаў дэарганізаваць работу партыі і падарваць жалезную агунаванасьць ле шэрагаў, наша партыя будзе і ў далейшым цвёрда і пэўна, пад кіраўніцтвам свайго ЦК, ісьці ўперад на шляху пераможнага будаўніцтва соцыялізму, на шляху ажыццяўленьня генэральнай лініі партыі.

Агонь на правой практике і „левых“ перагібах

Гал оўлітбел **М**